

РЕШЕНИЕ

№ 387

гр. София, 22.01.2014 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 11 състав, в публично заседание на 20.01.2014 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Петя Стоилова

при участието на секретаря Даниела Иванова, като разгледа дело номер **10566** по описа за **2013** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145-178 АПК във вр. с чл. 233 от Закона за министерството на вътрешните работи /ЗМВР/.

Образувано е по жалба на К. В. Л. от [населено място] срещу Заповед № 4321/30.09.2013г., издадена от Директора на ГД „Гранична полиция” - МВР, с която му е наложено дисциплинарно наказание „недопускане до конкурс за израстване в категория или степен за срок от една година”.

По съображения за незаконосъобразност жалбоподателят моли за отмяна на оспорената заповед. Навежда доводи, че при издаване на заповедта не са взети предвид обстоятелствата, при които е извършено нарушението по смисъла на чл.229, ал.2 от ЗМВР.Нарушени са изискванията за задържане на лица в помещенията на МВР. Съгласно утвърдените вътрешни указания задържаните лица е следвало да бъдат настанени в „стая за занятия на първия етаж”, а те са били настанени в парното помещение, което не е оборудвано и не е обезопасено за целите на настаняването на задържани лица. В оспорената заповед не е посочено точно времето, в което е допуснато нарушението. Не са събрани безспорни доказателства, установяващи времето на бягство на лицето, което налага извода, че нарушението не е установено по време. Не е обсъдена и формата на вината при определяне на наказанието. Освен това заповедта е издадена при нарушение на административнопроизводствените правила.

В съдебното заседание по делото жалбоподателят чрез процесуалния си представител поддържа жалбата, претендира да му бъдат присъдени направените по делото

разноски и представя писмени бележки.

Ответникът – Директорът на ГД”Гранична полиция” чрез процесуалния си представител моли жалбата да бъде отхвърлена, претендира юрисконсултско възнаграждение

Софийска градска прокуратура не взема участие в производството.

Административен съд София - град, I АО, 11 с-в след като обсъди доводите на страните и прецени представените по делото доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

К. В. Л. заема длъжността държавен служител категория „Е” – I степен - старши полицай в ГОДГ на Г. – Т., при РДГП – Драгоман ГД”Гранична полиция”. По време на дежурство като „Пост за самоохрана” в Г. – Т. за периода 02.00 до 04.00 часа на 30.06.2013г. в нарушение на изискванията на т.6 „При охрана на задържани лица и транспортни средства се вземат всички необходими мерки за недопускане на бягство...” и т.10 ”О. служител непрекъснато наблюдава задържаното лице и неговите движения и поведение” от Указания рег. № 2307/03.09.2012г. относно ред за временно настаняване на установени и задържани лица в Г. – Т. до настаняването им в обособените помещения за настаняване и задържане на лица в структурите на МВР на началника на Г. – Т., утвърдени от Директора на РДГП – Драгоман и разпореждането на инструктиращия служител /ОД на Г./ да наблюдава непрекъснато задържаните лица и техните движения и поведение, с цел недопускане бягство на същите, не е наблюдавал непрекъснато задържаните в Г. лица, в резултат на което едно от тях – Ред М., ЛНЧ: [ЕГН], [дата на раждане] в А. е избягало от помещението и района на Г.. Това деяние е прието от наказващият орган – директора на ГД „ГП” за нарушение на служебната дисциплина по смисъла на чл.224, ал.2, т.1 и т.2 от ЗМВР, съставомерно на чл.228, ал.1, т.5 от Правилника за приложение на ЗМВР /ППЗМВР/ - „нарушаване на служебни задължения, довели до бягство на доведено или задържано лице”, за което е предвидено дисциплинарно наказание „недопускане до конкурс за израстване в категория или в степен за срок от една до три години”. Горното е установено при проверка, разпоредена със заповед рег. № 1681/01.07.2013г. на директора на РДГП - Драгоман, приключила със Справка рег. № 13237/23.07.2013г., като писмените обяснения на извършителя са приети с рег. № 7697/08.08.2013г. Извършена е допълнителна проверка, завършила със справка рег. № 15879/29.08.2013г., с която служителът е запознат и е поканен да даде допълнителни писмени обяснения с покана рег. № 43759/13.09.2013г., но не се е възползвал от това си право. Дисциплинарното производство е приключило с издаване на оспорената в настоящото производство Заповед № 4321/30.09.2013г., издадена от Директора на ГД „Гранична полиция” - МВР, с която на старши полицай К. В. Л. е наложено на основание чл.224, ал.2, т.1 и т.2, чл.226, ал.1, т.4 и чл.228, т.3 от ЗМВР дисциплинарно наказание „недопускане до конкурс за израстване в категория или степен за срок от една година”.

Видно е от приложената Справка рег. № 13237/23.07.2013г., че на 29.06.2013г. около 21.20 часа в района на [населено място] ГПН КПП ПУ -144 от Г. – Т. в лек автомобил марка „Рено”, управляван от Б. Т. и съпътстван от А. А. са открити още пет лица от арабски произход. Лицата са отведени до Г. – Т. за установяване на причините за присъствието им в зоната на отговорност на управлението. Гл. полицай И. Г., ст. Полицай К. Л. и оперативният работник Р. В. са изпратени да конвоират задържаните лица до управлението. Чуждите граждани са задържани в управлението със заповеди

за задържане за срок от 24 часа. Около 22.30 часа са настанени в определената с писмени указания рег. № 2307/03.09.2012г. от началника на управлението стая за занятия на първия етаж от сградата. Гл. полицаи Ж. и гл. полицаи В. започват работа със задържаните лица – обиск, заповеди за задържане и т.н. В хода на извършваните се процесуални действия лицата са преместени в съседното помещение, явяващо се „котелно“ на парната инсталация, под предлог да не се „омирисва“ стаята за провеждане на занятия. От обясненията на гл. полицаи Г. и ст. полицаи Л. не може да се установи точния часови график, по който служителите са охранявали задържаните лица. Съгласно Плана за разстановка на силите и средствата за наблюдение на границата ст. полицаи Л. е бил назначен за ПС от 00.30 до 04.30 часа, т.е. периода през който според твърденията си Реда М. е отворил вратата на помещението и е избягал. Според дадените от К. Л. обяснения рег. № 11917/03.07.2013г. след 4.30 часа „ги настанихме в парното помещение на Г. – Т., което не се заключва и няма предпазни решетки.“ Около 5.15ч. гл. полицаи Г. е отишъл в стаята за отдиш, а той е останал в служебното МПС, което е било спряно пред вратата на парното помещение.“ Около 07.20 часа на 30.06.2013г. оперативният дежурен в Г. – Т. гл. полицаи Ж. Ж. е уведомен от ст. полицаи К. Л., че едно от задържаните лица - Реда М. го няма в помещението, в което са били настанени всички. Проведени са ОИМ за установяване на изчезналото лице, то е открито и задържано около 14.15 часа на 30.06.2013г. в района на ГКПП – С.. Видно от дадените от него обяснения рег. № 16007/18.07.2013г. може би около 2-3 часа след полунощ е отворил вратата и видял „джип“ паркиран в близост до помещението, в което са били задържани. Видял е, че полицаите който е бил вътре на мястото до шофьора е заспал, използвал е случая и се придвижил тихо покрай джипа от другата страна, откъм шофьорското място. Оттам пресякъл бързо до оградата, която прескочил.

При така установените факти, Административен съд София – град, I-во АО 11 с-в, обосновава следните правни изводи:

Жалбата е процесуално допустима като подадена от надлежна страна и в срок, срещу подлежащ на обжалване валиден административен акт, по същество се явява неоснователна.

Обжалваната заповед на Директора на ГД „Гранична полиция“ е издадена от компетентния по смисъла на чл. 228, т. 3 вр. с чл.186, ал.1 от ЗМВР орган, в предвидената в чл. 246, ал. 1 от Правилника за прилагане на Закона за МВР (ППЗМВР) форма, след проведено по реда на чл. 230 от ЗМВР дисциплинарно производство с изслушване и приемане на писмените обяснения на служителя по чл.229, ал.1 ЗМВР. С писмените обяснения на служителя дисциплинарно-наказващият орган се е запознал преди издаване на заповедта, видно от собственоръчно направеното от него на 27.09.2013г. отбелязване върху обяснение рег. № 7697/08.08.2013г. Дисциплинарното наказание е наложено в сроковете по чл. 225, ал. 1 от ЗМВР. Със справка рег. № 13237 /23.07.2013г. органът възложил проверката се е запознал на 02.08.2013г. видно от положената резолюция, а наказанието е наложено със заповед от 30.09.2013г.

Член 224, ал.1, т.1 и т.2 от ЗМВР предвижда, че дисциплинарни нарушения са неизпълнение на разпоредбите на този закон и издадените въз основа на него подзаконовни нормативни актове, на заповедите и разпорежданията на министъра на вътрешните работи, заместник-министрите и главния секретар на МВР и на преките ръководители, както и неизпълнение на служебните задължения.

Съгласно чл. 228, ал.1, т.5 от ППЗМВР дисциплинарно наказание "недопускане до конкурс за израстване в категория или в степен за срок от една до 3 години" се налага за нарушаване на служебни задължения, довели до бягство на доведено или задържано лице.

С оглед събраните по делото доказателства са налице фактическите обстоятелства, при които следва задължително да се наложи дисциплинарно наказание по чл.226, ал.1, т.4 от ЗМВР във вр. чл.228, ал.1, т.5 от ППЗМВР - недопускане до конкурс за израстване в категория или в степен за срок от една до три години. Безспорно се установява, че държавният служител в ГД"ГП" К. Л. по време на дежурство като „Пост за самоохрана” в Г. – Т. не е изпълнил служебните си задължения и не е наблюдавал непрекъснато задържаните лица и техните движения и поведение, както и не е взел всички необходими мерки за недопускане на бягство, както го задължават т.10 и т.6 от приложените по делото Указания рег. № 2307/03.09.2012г. относно реда за охрана на установени и задържани лица в Г. – Т. до настаняването им в обособените помещения за настаняване и задържане на лица в структурите на МВР, утвърдени от директора на РДГП – Драгоман. Действително при настаняване на лицата цитираните указания са били нарушени и вместо в стаята за занятия на първия етаж, съгласно т.2 от Указанията, за времето на подготвяне на конвоирането и извършване на процесуални дейности лицата са били настанени в котелното помещение на парната инсталация, но видно от дадените писмени обяснения от наказаното лице, то също е участвало при настаняването им в нарушение на указанията, поради което не би следвало да черпи благоприятни последици от собственото си неправомерно поведение. Дори и вината на ст. полицай Л. за нарушение на т.2 от Указания рег. № 2307/03.09.2012г. да не е установена при извършената проверка в хода на дисциплинарното производство, липсата ѝ не отменя необходимостта от надлежно изпълнение от негова страна на задълженията му по т. 6 и т.10 от същите Указания. След извършване на необходимите обиски и други процесуални действия наказаният вместо да продължи като охраняващ служител непрекъснато да наблюдава задържаните лица и техните движения и поведение, както го задължават издадените указания се е качил в служебното МПС, което е било паркирано пред вратата на парното помещение. Макар в обясненията си да твърди, че не е заспивал, точно в обратния смисъл са обясненията на избягалия чужд гражданин, според които в джипа, спрян пред помещението е имало заспал полицай на мястото до шофьора. Необяснимо от гледна точка на твърденията на Л. е и обстоятелството, че е докладвал на оперативния дежурен в Г. – Т. за липсата на задържания едва в 7.20 часа. От това може да се направи извод, че след като се е оттеглил в служебното МПС до този момент той не е влизал в помещението, където са се намирали задържаните лица и не е осъществявал визуално контрол на поведението им. Освен това той е знаел, че помещението не се заключва и прозорците нямат решетки, което е било предпоставка за бягство и въпреки това не е изпълнил задълженията си с необходимата грижа, за да предотврати евентуален опит за такова. Поради изложеното неоснователни са възраженията в жалбата, че в следствие на неспазване на Указания рег. № 2307/12г. са създадени обективни предпоставки за нарушение на правилата за задържане на лица, което е довело до невъзможност за постоянен визуален контрол на вратите и прозорците на небезопасеното помещение, в което са били настанени задържаните. Вината на наказания е съобразена при определяне на срока, за който е наложено наказанието и той е минималният от една година.

Действително не е посочено точно времето на извършване на нарушението. Посочен е само период от 02.00 до 04.00 часа на 30.06.2013г., който се разминава с показанията на наказаниа, че задържаните са настанени в парното помещение едва след 4.30 часа. Настоящата съдебна инстанция намира, че по този начин нарушението е индивидуализирано в достатъчна степен от гледна точка на време на извършване и заповедта не страда от порок, който да води до нейната незаконосъобразност. По-голяма конкретизация не е възможна, предвид обстоятелството, че и самият избягал твърди, че е напуснал помещението около 2-3 часа след полунощ.

Предвид изложеното, обжалваната заповед е издадена при спазване на административнопроизводствените правила и при наличие на материалноправните предпоставки и не са налице основания за нейната отмяна.

Така мотивиран и на основание чл. 172, ал.2 от АПК във вр. с чл.233 от ЗМВР, Административен съд София – град, Първо АО, 11 с-в

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ като неоснователна жалбата на К. В. Л. от [населено място] срещу Заповед № 4321/30.09.2013г., издадена от Директора на ГД „Гранична полиция” - МВР, с която му е наложено дисциплинарно наказание „недопускане до конкурс за израстване в категория или степен за срок от една година”.

Осъжда К. В. Л. с адрес [населено място], [улица], вх. Б, ет.2, ап.6 да заплати на Главна дирекция „Гранична полиция” юрисконсултско възнаграждение в размер на 150 / сто и петдесет/ лева.

Решението подлежи на обжалване в 14-дневен срок от съобщението до страните за постановяването му пред Върховния административен съд на РБългария.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ:

